

- U tom se pogledu ističe povreda članaka 4. i 13. UEU-a, koji nalažu Europskom parlamentu, kao i drugim institucijama, zaštitu legitimnih očekivanja koja, u okviru pravnog sustava Zajednice, ima svaki od subjekata koji su njegov sastavni dio.
- Također se ističe povreda načela zaštite legitimnih očekivanja i dobre vjere, općih i temeljnih načela prava Unije koja su priznata i potvrđena u sudskoj praksi Suda Europske unije koja nalaže njihovo poštivanje uvijek u slučajevima kada je riječ o povratu iznosa isplaćenih fizičkoj osobi u dobroj vjeri.
- Konačno, ističe se povreda članka 1. Protokola uz EKLJP o zaštiti vlasništva, na koji upućuje članak 6. UEU-a i koji ima istu obvezujuću snagu kao i Ugovori, koji nalaže obvezu zaštite legitimnih očekivanja fizičke osobe o postojanju njezinog prava na tražbinu i o njenoj zakonitoj naplati.

Tužba podnesena 15. siječnja 2015. – Italija protiv Komisije

(Predmet T-17/15)

(2015/C 081/35)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: P. Gentili, *avvocato dello Stato*, G. Palmieri, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Obavijest o natječaju EPSO/AD/294/14 – Administratori (AD 6) u području zaštite podataka.
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članaka 263., 264. i 266. UFEU-a.
 - Komisija je povrijedila obvezujući učinak presude Suda u predmetu C-566/10 P kojom su natječaji, koji kandidatima otvorenih natječaja Unije određuju da kao drugi jezik mogu navesti samo engleski, francuski i njemački, proglašeni nezakonitima.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 342. UFEU-a te članaka 1. i 6. Uredbe 1/58.
 - U tom se pogledu ističe da je, time što je kandidatima na otvorenim natjecajima Unije ponudila samo tri jezika koje mogu izabrati kao drugi jezik, Komisija u praksi uspostavila novo jezično uređenje institucija pri čemu je zahvatila u isključivu nadležnost Vijeća u ovom području. .
3. Treći tužbeni razlog temelji se povredi članka 12. UEZ-u, sada članka 18. UFEU, članka 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članka 6. stavka 3. UEU-a, članka 1. točaka 2. i 3. Priloga III. Pravilnika o osoblju, članka 1. i 6. Uredbe 1/58, članka 1.d stavka 1. i 6., članka 27. stavka 2. i članka 28. točke f) Pravilnika o osoblju.
 - U tom se pogledu ističe da je jezično ograničenje koje je uvela Komisija diskriminatorno jer navedeni propisi zabranjuju da se europskim građanima i europskim službenicima nameću jezična ograničenja koja nisu predviđena kao opće i objektivno pravilo internim propisima institucija, koji su navedeni u članku 6. Uredbe 1/58, ali nisu još doneseni, a koji zabranjuju da se predvide takva ograničenja, ako pritom ne postoji poseban i obrazložen interes službe.

4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 6. stavka 3. UEU-a u dijelu u kojem načelo zaštite legitimnih očekivanja utvrđuje kao temeljno pravo koje proizlazi iz zajedničkih ustavnih tradicija država članica.
- U tom se pogledu ističe da je Komisija povrijedila očekivanje građana da mogu izabrati kao drugi jezik bilo koji jezik Unije, kako je to bilo moguće do 2007. i kako je to meritorno potvrđeno u presudi Suda Europske unije u predmetu C-566/10 P.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na zlouporabi ovlasti i na povredi meritornih odredbi koje odgovaraju naravi i ciljevima obavijesti o natječaju, posebno, članka 1.d stavaka 1. i 6., članka 28. točke (f), članka 27. stavka 2., članka 34. stavka 3. i članka 45. stavka 1. Pravilnika o osoblju, kao i na povredi načela proporcionalnosti.
- U tom se pogledu ističe da je prethodnim i općenitim ograničavanjem mogućnosti odabira drugog jezika na tri jezika Komisija je ustvari prijevremeno, u fazi prijave i fazi uvjeta za prijavu na natječaj, provela provjeru jezičnih sposobnosti kandidata, koja bi se zapravo trebala provesti u okviru samog natječaja. Na taj način jezične sposobnosti dobivaju prednost u odnosu na stručno znanje.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 18. i članka 24. stavka 4. UFEU-a, članka 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članka 2. Uredbe 1/58 i članka 1.d stavaka 1. i 6. Pravilnika o osoblju.
- U tom se pogledu ističe da je, time što određeno da se prijave za sudjelovanje moraju obavezno podnositi na engleskom, francuskom ili njemačkom jeziku i da na istom jeziku EPSO upućuje kandidatima obavijesti koje se odnose na provođenje natječaja, prekršeno pravo europskih građana na komunikaciju sa institucijama na vlastitom jeziku te se dodatno provodi diskriminacija na štetu onih koji nemaju temeljito znanje tih triju jezika.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na povredi članaka 1. i 6. Uredbe 1/58, članka 1.d stavaka 1. i 6. i članka 28. točke f) Pravilnika o osoblju, članka 1. stavka 1. točke (f) Priloga III. Pravilniku o osoblju i članka 296. stavka 2. UFEU-a (nedostatak u obrazloženju), kao i na povredi načela proporcionalnosti i pogreški koja se tiče činjenica.
- U tom se pogledu ističe da je Komisija obrazložila ograničenje na tri jezika s potrebom da novozaposleni budu u stanju odmah komunicirati unutar institucija. Takvo obrazloženje iskrivljuje činjenice jer nije istina da su predmetna tri jezika ona koja su najčešće korištena za komunikaciju među različitim jezičnim skupinama unutar institucija te je neproporcionalno u odnosu na ograničenje temeljnog prava kao što je ono da se ne bude podvrgnuto jezičnoj diskriminaciji kada postoje blaži mehanizmi za osiguranje učinkovite komunikacije unutar institucija.

Tužba podnesena 21. siječnja 2015. – International Management Group protiv Komisije

(Predmet T-29/15)

(2015/C 081/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: International Management Group (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: M. Burgstaller i C. Farrell, *solicitori*, i E. Wright, *barrister*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi izmijenjen Prilog Provedbenoj odluci Komisije od 7.11.2013. o godišnjem programu djelovanja iz 2013. u korist Mijanmara/Burme koji će se financirati iz općeg proračuna Europske unije usvojenog 16. prosinca 2014.; i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.